

Martin Luther

**Dispvatio D. Mar||tini Lvther The-||ologi, Pro De||Claratione || Virtvtis In||dvlgem-
||tiarvm.||**

[Basel]: [Petri], 1517

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn888249144>

Druck Freier Zugang

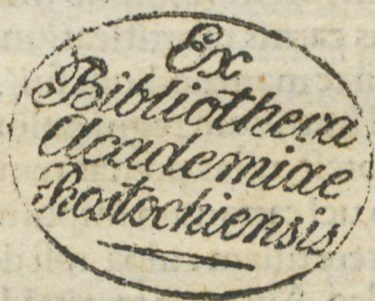
Fg - 1392

Paucas
Sed pretiosas hasce paginas
in Bibliotheca Academiae patriae
Rostochiensis
inferre voluit
gratissimus ejus quondam civis
Zacharias David Schulemann
Neoxlenburgicus
A. M. et Coll. Min. Princ. Lips. Collegiatus
Lips. D. XII. Maji MDCCCXLIII.

1
3507

DISPV TATIO D. MAR
TINI LV THER THE
OLOG I, PRO DE
CLARATIONE
VIRTVTIS IN
DVLGEN
TIARVM.

AMORE ET STUDIO ELUCIDANDAE
ueritatis hæc subscripta disputabunt Vuittenbergæ, Præsidente
R. P. Martino Luther, Artiũ & S. Theologiæ Magistro, eius-
demq; ibidem lectore Ordinatio. Quare petit ut qui non pos-
sunt uerbis præsentibus nobiscum disceptare, agant id literis ab-
sentes. In nomine domini nostri Iesu Christi. Amen.

- i Ominus & Magister noster Iesus Christus, di-
cendo pœnitentiã agite &c. omnem uitam fi-
delium, pœnitentiã esse uoluit.
- ii Quod uerbũ pœnitentiã de pœnitentiã sacra-
mentali (.i. confessionis & satisfactiõnis quæ
sacerdotum ministerio celebratur) non po-
test intelligi.
- iii Non tamen solã intēdit interiorē: immo interior nulla est, nisi
foris operetur uarias carnis mortificationes.
- iiii Manet itaq; pœna donec manet odium sui (.i. pœnitentiã uera
intus) scilicet usq; ad introitum regni cœlorum.
- v Papa non uult nec potest, ullas pœnas remittere: præter eas,
quas arbitrio uel suo uel canonum imposuit.
- vi Papa nõ potest remittere ullam culpã, nisi declarãdo & appro-
bando remissam a deo. Aut certe remittēdo casus reseruos
sibi, quibus contēptis culpa prorsus remaneret.
- vii Nulli prorsus remittit deus culpam, quin simul eum subijciat
humiliatum in omnibus sacerdoti suo uicario.
- viii Canones pœnitentiales solũ uiuentibus sunt impositi: nihilq;
morituris, secundũ eosdem debet imponi.
- ix Inde bene nobis facit spiritus sanctus in Papa: excipiēdo in su-
is decretis semper articulum mortis & necessitatis.
- x Indocte & male faciũt sacerdotes ij, qui morituris pœnitētiã
canonicas in purgatorium reseruant.
- xi Zizania illa de mutanda pœna Canonica in pœnã purgato-
rii, uidentur certe dormientibus Episcopis seminata.
- xii Olim pœnæ canonicæ nõ post, sed ante absolutionem impo-
nebantur, tanq; tentamenta ueræ contritiõnis.

DISPVATIO DE VIRTUTE INDVLGEN.

2

- xiiij Morituri, per mortem omnia soluunt, & legibus canonū mortui tam sunt, habentes iure earū relaxationem.
- xiiiij Imperfecta sanitas seu charitas morituri, necessario secum fert magnū timorem, tātōq; maiorē, quāto minor fuerit ipsa.
- xv Hic timor & horror, satis est, se solo (ut alia taceam) facere pœnam purgatorij, cum sit proximus desperationis horroni.
- xvi Videntur, infernus, purgatorium, cælum differre: sicut desperatio, prope desperatio, securitas differunt.
- xvij Necessarium uidetur animabus in purgatorio sicut minui horrorem, ita augeri charitatem.
- xviii Nec probatū uidetur ullis, aut rationibus, aut scripturis, q̄ sint extra statum meritī seu augendæ charitatis.
- xix Ne hoc probatū esse uidetur, q̄ sint de sua beatitudine certæ & securæ, saltem oēs, licet nos certissimi simus.
- xx Igit̄ Papa per remissionē plenariā omniū pœnarū, non simpliciter omniū intelligit, sed a seip̄o tm̄modo impositarū.
- xxi Errant itaq; indulgentiarū prædicatores ij, qui dicunt per Papæ indulgentias, hominē ab omni pœna solui & saluari.
- xxii Quin nullam remittit animabus in purgatorio, quā in hac uita debuissent secundum Canones soluere.
- xxiii Si remissio ulla omniū omnino pœnarū p̄t alicui dari: certū est eam nō nisi perfectissimis. i. paucissimis dari.
- xxiiii Falli ob id necesse est, maiorem partē populi: per indifferentē illam & magnificam pœnæ solutæ promissionem.
- xxv Qualē potestatē habet Papa ī purgatoriū ḡnāliter talē habet q̄libet Episcopus & curat̄ in sua diocesi, & parochia sp̄āliter.
- i Optime facit Papa, q̄ nō potestate clauis (quā nullam habet) sed per modum suffragij, dat animabus remissionem.
- ii Hominē prædicant, qui statim, ut iactus nūmus in cistam tinnierit, euolare dicunt animam.
- iii Certū est nūmo in cistam tinniente, augeri quæstūm & auariciam posse: suffragiū aut̄ ecclesiæ est in arbitrio dei solius.
- iiii Quis scit si omnes animæ in purgatorio uelint redimi, sicut de sancto Seuerino & paschali factum narratur?
- v Nullus securus est de ueritate suæ contritionis: multo minus

a ij

MARTINI L. DIPVTATIO

de consecutione plenariæ remissionis.

- vj Quā rarus est uere pœnitens, tam rarus est uere indulgētias redimens, i. rarissimus.
- vij Damnabuntur in æternum cū suis magistris, qui per literas ueniarū securos sese credunt de sua salute.
- vijj Cauendi sunt nimis, qui dicūt uenias illas Papæ, donum esse illud dei inæstimabile, quo reconciliatur homo deo.
- ix Gratia enim illæ ueniales tantū respiciunt pœnas satisfactio- nis sacramentalis, ab homine constitutas.
- x Non christiana prædicant, qui docent, q̄ redempturis animas, uel confessionalia non sit necessaria contritio.
- xj Quilibet christianus uere cōpunctus, habet remissionē plenariam a pœna & culpa, etiā sine literis ueniarū, sibi debitam.
- xij Quilibet uerus christianus siue uiuus siue mortuus, habet participationē omnium bonorum Christi & ecclesiæ, etiam sine literis ueniarum, a deo sibi datam.
- xijj Remissio tamē & participatio Papæ, nullo modo est cōtemnēda: quia (ut dixi) est declaratio remissionis diuinæ.
- xiiij Difficillimū est etiā acutissimis Theologis, simul extollere ueniarū largitatem, & contritionis ueritatem coram populo.
- xv Contritionis ueritas pœnas quærit & amat, Veniarū autē largitas relaxat & odisse facit, saltem occasione.
- xvj Cautè sunt ueniæ apostolicæ prædicandæ, ne populus false intelligat, eas præferri cæteris bonis operibus charitatis.
- xvij Docendi sunt christiani, q̄ Papæ mens nō est, redemptionem ueniarū ulla ex parte comparandā esse opibus misericordiæ.
- xvijj Docendi sunt christiani, q̄ dans pauperi, aut mutuans legenti, melius facit, q̄ si uenias redimeret.
- xix Quia per opus charitatis crescit charitas, & fit homo melior: sed per uenias nō fit melior, sed t̄mmodo a pœna liberior.
- xx Docendi sunt Christiani, q̄ qui uidet egenū & neglecto eo, dat p̄ uenijs: nō indulgētias Papæ, sed indignationem dei sibi uendicat.
- xxj Docendi sunt Christiani, q̄ nisi supfluis abundant, necessaria tenent domui suæ retinere, & neq̄ q̄ p̄pter uenias effundere.

DE VIRTUTE INDVLGENTIARVM

- xxij Docendi sunt christiani, q̄ redemptio ueniarum est libera, nō praecepta.
- xxiij Docendi sunt christiani, q̄ Papa sicut magis eget, ita magis optat, in uenijs dādis p̄ se deuotā orationē, q̄ p̄mptā pecuniā.
- xxiiij Docēdi sunt christiani, q̄ ueniā Papae sunt utiles, si nō in eas cōfidant: sed nocētissimā, si timorē dei p̄ eas amittant.
- xxv Docendi sunt christiani, q̄ si Papa nosset exactiōnes uenialitū praeicatorū, mallet Basilicam S. Petri in cineres ire, q̄ edificari cute, carne & ossibus ouium suarum.
- i Docēdi sunt christiani, q̄ Papa sicut debet ita uellet: etiā uenidita (si opus sit) Basilica S. Petri, de suis pecunijs dare illis, a quorū plurimis quidā cōcionatores ueniarū pecuniā eliciūt.
- ii Vana est fiducia salutis per literas ueniarum, etiā si Cōmissarius, immo Papa ipse suā animā pro illis impigneraret.
- iii Hostes christi & Papae sunt ii, qui propter uenias praeicādas uerbum dei in alijs ecclesijs penitus silere iubent.
- iiii Iniuria fit uerbo dei, dum in eodem sermone, æquale uel longius tempus impenditur uenijs q̄ uerbis euangelicis.
- v Mens Papae necessario est, q̄ si ueniā (quod minimū est) una cāpana, unis pompis & caerimonijs celebrant: Euangelitū (qd̄ maximū est) cētū cāpanis, cētū pōpis, cētū caerimonijs p̄dicet.
- vi Thesauri ecclesiae, unde Papa dat indulgentias, neq; satis nominati sunt, neq; cogniti apud populum Christi.
- vii Temporales certe nō esse patet, q̄ nō tā facile eos pfundunt: sed tm̄modo colligunt multi Concionatorum.
- viii Nec sunt merita Christi & sanctorū: quia haec semp sine Papa operant gratiam hominis interioris, & crucem, mortē infernumq; exterioris.
- ix Thesaurus ecclesiae S. Laurentius dixit esse, pauperes ecclesiae, sed locutus est usu uocabuli suo tempore.
- x Sine temeritate dicimus clauēs ecclesiae (merito Christi donatas) esse thesaurum istum.
- xi Clarum est enim q̄ ad remissionem poenarum & casuum sola sufficit potestas Papae.
- xii Verus thesaurus ecclesiae est sacrosanctum Euangelium glo
a iiij

ria & gratiæ Dei.

- xiiij Hic aut est merito odiosissim^o, q^a ex primis facit nouissimos.
- xiiij Thesaurus aut indulgentiarū merito est gratissim^o, q^a ex nouis,
- xv Igitur thesauri-Euangelici rhetia (simis facit primos.
sunt, quibus olim piscabantur uiros diuitiarum.
- xvi Thesauri indulgentiarū retia sūt, qb^o nūc piscāt diuitias uiroꝝ.
- xvij Indulgentiæ, quas cōcionatores uociferant maximas gratias,
intelliguntur uere tales quoad quæstum p̄mouendum.
- xviiij Sunt tñ re uera minimæ ad gratiã dei & crucis pietatē cōpata.
- xix Tenent Episcopi & Curati ueniarū applicarū cōmissarios cum
- xx Sed magis tenentur omnibus (omni reuerentiã admittere,
oculis intendere, oibus auribus aduertere, ne pro cōmissio-
ne papæ sua illi somnia prædicent.
- xxi Contra ueniarū apostolicarū ueritatem, qui loquit, sit ille ana-
- xxij Qui uero cōtra libidinē ac licen- (thema & maledictus.
tiã uerborū Cōcionatoris ueniarū, curã agit: Sit ille bñdictus.
- xxiiij Sicut Papa iuste fulminat eos, qui in fraudem negocij uenia-
rum quacūq; arte machinantur.
- xxiiij Multo magis fulminare intēdit eos, qui per ueniarū prætextū
in fraudē sanctæ charitatis & ueritatis machinantur.
- xxv Opinari uenias papales tātas esse ut soluere possint hoīem, eti-
am si q^s p̄ impossibile dei genitricē uiolasset, est insanire.
- i Dicimus contra q^o ueniæ papales, nec minimum uenialium
peccatorum tollere possint quoad culpam.
- ii Q^o dicit, nec si S. Petrus modo Papa esset, maiores gratias do-
nare posset, est blasphemia in S. Petrū & Papam.
- iiij Dicimus cōtra, q^o etiã iste & quilibet papa maiores habet. Sci-
licet Euangeliū, uirtutes, gratias curationū &c. ut. j. Co. xij.
- iiij Dicere Crucem armis papalibus insigniter erectã, cruci Chri-
sti æquiuale, Blasphemia est.
- v Rationē reddent Episcopi, Curati, & Theologi, Qui tales ser-
mones in populum spargi sinunt.
- vi Facit hæc licētiosa ueniarū prædicatio, ut nec reuerentiã Papæ
facile sit etiã doctis uiris redimere a calūnijs, aut certe argu-
is quæstionibus laicorum.

4

DE VIRTUTE INDVLGENTIARVM

- vij Scilicet cur Papa non euacuat purgatoriū, ppter sanctissimam
charitatē, & summā animarū necessitatē, ut causam omnīū
iustissimā, Cū tñ infinitas animas redimūt ppter funestissi-
mā pecuniā ad structurā Basilicæ quæ est causa leuissima.
- vii Itē cur pmanēt exequiæ & anniuersaria defunctorū, & nō red-
dit aut recipi pmittit bñficia pro illis instituta, cū iam sit iniu-
- ix Item Quæ illa noua pietas Dei (ria pro redēptis orare.
& Papæ, q̄ impio & inimico ppter pecuniā cōcedūt, animā
piā & amicā dei redimere; Et tñ ppter necessitatē ipsius met-
piæ & dilectæ animæ, nō redimūt eā gratuita charitate.
- x Itē cur canones pñiales, re ipsa & nō usu, iādū in semet abro-
gati & mortui; Adhuc tñ pecunijs redimunt p̄ cōcessionē in-
- xj Itē Cur Papa, cuius opes (dulgētiarū tanq̄ uiuacissimi,
hodie sūt opulētissimis Crassis crassiores, nō de suis pecunijs
magis q̄ pauperū fidelium struit unā tm̄ō Basilicā S. Petri.
- xij Itē Quid remittit aut pticipat l'apa ijs, q̄ p̄ contritionē p̄fectā,
ius habēt plenariæ remissionis & participatiōis.
- xij Itē Quid adderet ecclesiæ boni maioris, Si Papa sicut semel fa-
cit, ita centies in die cuilibet fidelīū has remissiones & pticipa-
- xiiij Ex quo Papa salutē quærit animarū (tiones tribueret.
per uenias magis q̄ pecunias, Cur suspendit literas & ueni-
as iam olim cōcessas, cum sint æque efficaces.
- xv Hæc scrupulosissima laicorū argumēta, sola ptāte compescere,
nec reddita rōne diluere, est ecclesiā & Papā hostib⁹ ridēdos
- xv Si ergo ueniā se (exponere, & infelices christianos facere.
cundū sp̄m & mentē papæ prædicarent, facile illa oīa solue-
- xvij Valeant itaq̄ oēs illi pphetæ, qui (rent, immo nō essent.
dicūt pp̄lo Christi, pax pax, & non est pax.
- xviij Bene agāt oēs illi prophetæ, q̄ dicunt pp̄lo Christi, Crux crux,
& nō est crux.
- xix Exhortādi sunt Christiani, ut Caput suum Christum per pœ-
nas, mortes, infernosq̄ sequi studeant.
- xx Ac sic magis per multas tribulationes intrare cælum, q̄ per se-
curitatem pacis confidant.

M.D.XVII.

M.D.CXVII

Bibliothek
Academica
Rostockensis

M.D.CXVII

MARTINI

de consecutione plenar

- vi Quā rarus est uere poenit
dimens, i. rarissimus.
- vij Damnabuntur in æternu
niam r̄securos sese credu
- viiij Cauendi sunt nimis, qui d
lud dei inæstimabile, qu
- ix Gratia enim illæ ueniales
nis sacramentalis, ab ho
- x Non christiana prædicant
uel confessionalia non t
- xj Quilibet christianus uere
riam a poena & culpa, et
- xij Quilibet uerus christianu
ticipationē omniū bon
literis ueniarum, a deo si
- xiiij Remissio tamē & particip
da: quia (ut dixi) est decl
- xiiij Difficillimū est etiā acutiss
niam largitatem, & con
- xv Contritionis ueritas poena
gigas relaxat & odisse fa
- xvj Cautē sunt uenias apostoli
telligat, eas præferri cæte
- xvij Docendi sunt christiani, q̄
ueniarū ulla ex parte cor
- xviiij Docendi sunt christiani, q̄
melius facit, q̄ si uenias
- xix Quia per opus charitatis
sed per uenias nō fit meli
- xx Docēdi sunt Christiani, q̄
p uenias: nō indulgenti
bi uendicat.
- xxj Docendi sunt Christiani, c
tenent̄ domū suā retiner

VTATIO

s.
s est uere indulgētiā re
gistris, qui per literas ue
te.
las Papæ, donum esse il
tur homo deo.
unt poenas satisfactio
utas.
p redempturis animas,
contritio.
habet remissionē plena
ueniarū, sibi debitam.
ue mortuus, habet par
ti & ecclesiæ, etiam sine
ullo modo est cōtemnē
tionis diuinæ.
gis, simul extollere ue
tatem coram populo.
mat, Veniarū autē lar
casione.
dæ, ne populus false in
tribus charitatis.
nō est, redemptionem
e opibus misericordiæ.
ri, aut mutuans legenti,
as, & fit homo melior:
do a poena liberior.
enū & neglecto eo, dat
indignationem dei si
s abundant, necessaria
pter uenias effundere.

